

ביאורים לכמה מדברי המסורה – פרשת שמות

ב/א – מִנְּשָׁה (כתיב חסר ו') (

נכתב חסר כי נחסר לו שער חמשים מן החכמה (ר"ה כא:), "ותחסרהו מעט מאלהים" (יתורה שלמה, שמות ב' אות ע, וכן מדרש חסרות ויתרות, ומביא המהדיר פירוש שנחסר למשה מלכתוב שמונה הפסוקים האחרונים של התורה)

ג/י – "לכה" (בתוספת ה')

אם אין אתה גואלם, אין מי שגואלם (שמו"ר א') / ע"ע דברינו לעיל על בראשית ו/ד

ג/טו – "זה שמי לעולם" (כתיב: לעלם, חסר וא"ו)

שאין לבטא שם ה', אלא להעלימו (קידושין עא. ירושלמי יומא ג/ו)

ד/ח – "ולא ישמעו לקול (חסר ו')... והאמינו לקול (חסר ו')

נראה כי האותות הן על המִטָּה הנהפך לנחש וכן ידו של משה שנצטרעה, והכל בגלל חשש לשון-הרע שדיבר על ישראל, ועל אלו **ההצנע** יפה, ולכן אין נכתב "קול" מלא.

